

4125

פרדון וקול מס' 9/ב

מישיבת ועדת הכלכלה

מיום ג' ל' בכטלו חשי"ז - 4.12.56

בשעה 11.00

חברי הוועדה:

היוזם:

- ד"ר ב. אבניאל - יו"ר
- י. גולמרט
- ב. אזניה
- י. אלמוגי
- ש. בז'רנו
- א. וילנסקה
- י. רוזנברג
- ש. פרלשטיין
- ש. שורש
- ש. שוקק

מוזמנים:

- מר זופן - מטעם משרד החקלאות
- מר פרוינד - מטעם משרד החקלאות
- מר גוטגלט - מטעם משרד החקלאות
- מר גלאס - מטעם משרד המשתנים

חוק לפיקוח על יצוא תוצרת מן החי.

סדר-היום:

היו"ר ב. אבניאל: אני פותח את הישיבה.

לפני שנמשיך בדיון בחוק הפיקוח על יצוא תוצרת מן החי, כרשותכם, אטדיר כמה מניני-טדוריים.

יש מטפח ועדות משנה החייבות לסיים את עבודתן כדי לאפשר טיכור המלצות והחזרתן למליאה. אחת מהן היא ועדת המשנה ליבוא וייצוא, המורכבת מהחברות: אבניאל, בז'רנו, לוקן ואלמוגי. אני מבקש את חברי הועדה לסיים את עבודתם עד יום ג' הבא, כדי שבאותו יום נוכל להביא את המלצות לאישור מליאת הועדה ולהחזירן למליאת הכנסת.

לשם זינפורמציה נוספת, ועדה זו יושבה ביום ב' שעבר עם מפקח המכס הכללי כולל עבודתה. וכבר היה ביכולתי להביא הצעת יסוד להמלצות. אבל חמר מסויים שהובטח לי לא הומצא עדיין. אני מקווה כי לישיבה הבאה נביא ח החומר המטובס.

הוידה הניה היא לענייני רשות הפיקוח, והיא מורכבת מהחברות: וולמרט, יהודה, גורט ופרלשטיין. אמנם אין זו הצעה לסדר היום שהוגשה למליאת הכנסת והיוברה אלינו, אבל בעצה שהיינו צריכים להמליץ על אשר תקציב רשות הפיקוח, נטלנו על עצמנו לבדוק את הדברית. אני מבקש גם את חברי הועדה הזאת לסיים את עבודתם. לא איכפת לי אם חברי הועדה יבואו ויגידו, כי אין ביכולתם ללמוד את הבעיות ולטכס, אבל אני מבקש שלא נמשוך את הדברית.

הטכמנו לחכות עד ה-15 לחודש שלזי"ת, לקבל את הדרישה של הועדה הצבירה העליונה.

ה-15, ה-22 ואף ה-31 לחודש עברו, ואנו אינו מטכמנו דבר. התקשרנו היום עם משרד הפיתוח ומר פרמינגר אמר שהוא מקווה שתוך שבוע-10 ימיה יתקבל החמר. אני חושב שאין זה לכבוד ועדה פרלמנטרית שתתלה את מסקנותיה בדיונים וטכומים של ועדה אחרת. ועדה פרלמנטרית היא בלתי-תלויה, והיא חפשיית לנהל את עבודתה באורה הנראית לה. אני מבקש אפוא את חברי הועדה להתכנס ולטכס. החברות יכולים להגיד שאינם מבינים בעניין ואינם יכולים להביא המלצות. יכול להיות שאני אגיד, אני מבין ויש ביכולתי לחוות דעה ולהציע הצעות מסויימות. אבל למשוך את העניין חדשים על גבן חדשים, אין זה לכבוד ועדה של הכנסת.

אם נטכס כל הדיונים הללו ננקה את השולחן מדברית עתיקות ותקית-נושנים. ואז נותרים לנו עני דברית חדשים באופן יחסי - עאלת צי"ח וחוק הפיקוח על מארכים ומירותים.

ועתה נעבור לחוק הפיקוח על ייצו תוצרת מן החי - טעיף 5 " בטול האשור". (קורא את הטעיף).

ב. אזניה: האם ניסוח זה כולל רשות לערר?

מר גלאס: בודאי.

טעיף 5 - א ו ע ר

היו"ר ב. אבניאל: אנו עוברים לטעיף 6 - " טכס ח לפקח ולחת הוראות". (קורא את הטעיף).

טעיף 6 - א ו ע ר

היו"ר ב. אבניאל:

אנו עוברים לטעיף 7 "סירוב לבדוק תוצרת".
(קורא את הטעיף).

י. רוזנברג:

האם מטרת הטעיף זה היא עניינה?

היו"ר ב. אבניאל:

לי נראה שאין זה כך. אם אדם מסרב לתת להכנס
לבדוק, אין מטילנו עליו עונש, אלא לת מאטטורים
לו לייצא את התוצרת.

מר אופן:

ישנה מקרה - ואם כל זה קורה לעתים רחוקות,
הרי בכל זאת זה קורה - שמביאים לבקורת סחורה
באורה כזאת ואני אפשר לקחת ממנה דוגמה, או היש ארוזה בצורה בלתי-נכונה,
במקרה כזה מטרינו לקחת את התוצרת לבקורת עד שלא יתוקן מצב התוצרת.
לכן אני חושב כי ארצה להוסיף את המלים "עד שיחוקן".

מר גלאס:

טעיף זה יש לקרוא יחד עם טעיף 9(ב), המתייג
את הסמכות במידה רבה. וטעיף 9(א) נותן זכות
ערה.

היו"ר ב. אבניאל:

מדוע אינך מקבל את הצעת החיקון של מר אופן?
אני רואה כאן מצב משפטי שיכול להביא לה נזק.
המבקר נתן הודעה: לא קיימת את התקנה לכן ינני מוכן לבדוק את התוצרת.
יבל אחר כך בא האיש ואומר: קיימת את התקנה, והוא עושה זאת בטעם שהוא
מביא את התוצרת לייצוא. ואז מתעורר ויכוח את קיימת את התקנה או לא. מה
יעשה אז?

שנית, אני יכול לתאר לעצמי מקרים, אם לא קיימו
התקנות נגד נזק שלא ניתן לחיקון.

גוטגלט:

אני מניח שמטרת הטעיף היא למנוע פגמים שונים
נראים למבקר בעית הבדיקה הטופית, כי אז לא
היה צורך בסמכות מוקדמת לרוב לבדוק תוצרת. לכן נותנית סמכות למבקר
לומר: אתה לא קיימת את ההוראות, אני פוסל את התוצרת. כמובן שהוא יכול
לומר: אתה תחוקן, אני אפשר את התוצרת לייצוא. אבל את המבקר נומד
של דעתו, יש לאדם זכות לפנות לערה.

ט. שורץ:

תהליך הפיקוח נעשה בשני שלבים. בשלב הראשון
צריך למקח של האריזה והמיון. בשלב מפוסטר,
למשל, צריך לפקח על תהליך הפוסטר. זה לא נעשה בנמל אלא במחלבה.
ובשלב השני נעשה הפיקוח בנמל. לכן צריך להטמיר את הטעיף כדי שהוא
מנוחה כדי לאפשר את הפיקוח בשני שלביו.

י. רוזנברג:

אינני מספק לרגע שהנוהג הקיים היו הוא
נוהג טוב. אני מניח שגם בעתיד יהיה כך.
אבל כאשר מחוקקין חוק צריך לבדוק מה הן אפשרויות שנותן החוק. החוק
אומר שהמבקר רשאי להודיע בכתב שהתוצרת אינה ראויה לבדיקה, ועל כך
אפשר להגיש ערעור. אבל אז תיקן הצעה את מצב הסחורה בהתאם להוראות,
חייב המבקר לבדוק את התוצרת. ואינני מבין את התנגדותו של מר שורץ
להוסיף את המלים שהציע מר אופן - עד שיחוקן.

י. אלמוגי:

על פי הנוסחה המוצעת יכולות להיות שתי אפשרויות
ולחייקן רעות. נניח שיש בית אריזה ומפליע המבקר
וחיין נותנים לו להכנס. בבית האריזה יש אפשרות למי שרוצה בכך לשלוח בל
מיני קונציה. והנה, בסוף כאשר החורה כבר ארוזה הוא אומר למבקר:
יכניו אתה יכול לבדוק. רוצה המחוקק להבטיח את האפשרות, שבמקרה ולא

נתנה התודות לעובד אחרי התהליכי הירידה, לא יוכל המבקר לבדוק את התוצרת.

אולם על פי הנוסחה הקיימת יכולה להיות אפשרות ימיה שגם היא רעה. נניח והאלי לא נהג למבקר להכנס וכעבור מחצית השנה הוא מאסר על כו ומרשה לו להכנס. לפי הנוסחה הקיימת לאחר נתנה הודעה, המבקר יכול לטוב לבדוק. ולכן כאן צריך להו יף מופט בנכונות זה: ומסתנה הודעה כאמור לא יהיה רשאי המבקר לבדוק את התוצרת אלא אם היא באותו מצב שהיתה בעת שטרבו לתת לו להכנס.

ג. זניה:

אני בכל זאת חושב שצריך להבטיח אפשרות לזירה בתשובה.

מר גוטגלד:

צריך כל יסוד לחשוד התוצרת תקלקל, כי הבדיקה הזאת היא בטלג מוקדם, בעזר מכיני את התוצרת לייצוא ולא כדרך התוצרת נמצאת במל.

אשר לזמן, לנו הבטחנו 7 ימים לערר בהן צריך לבדוק את התוצרת ראוייה לייצוא או לא. אני מוכן להוסיף, להמנע כדרך הוא מודיע על טירוב לכדוק את התוצרת, הוא חייב לתת את הנימוק, ואז זה לא יכול להיות שרירותי.

מר פרוינד:

אני רוצה להוסיף, כי בטעין זה צריך לתת למתק את הרשות לדרוש תעודת בריאות בטרם יגש לבדיקה. יש ארצות בהן דורשים תעודות בריאות וטרינריות. היות זה אקסואלי מצד, כי יש יצוא אל אפריקה. את המתק לא יהיה בעיני וטרינר, צריך לתת לו רשות לדרוש תעודת בריאות כזאת לפני שהוא יגש לבדיקה.

ש. ירלנטיץ:

לי נראה שהנני המשרד מנסים לתת פירוט שניני לטעיף זה. אולם אני חושב שהשר הוא המוסמך ביותר לתת פירוט לחוק זה. וכידי נמצאת חוברת "דברי הכנסת" ובה דברי השר הצומר "טעיף 7 שחברי הכנסת ערערו עליו, אשר נותן רשות למבקר לטוב לתת אמור אם לא קוימו ההוראות או התקנות לפי חוק זה; הוא בעצם טנקציה ומשום שטנקציות הן רק לגבי שבירות על ייצוא ללא רישון, הרי זוהי טנקציה".

אם כן, מדברי השר מתברר שזה מכסיר הבא להכריח אדם למלא אחרי ההוראות. ולכן כל הנסיונות של היועצים המטפטים לתת טעיף זה מטעמים אוביקטיביים אינו נראים לי. ואני חושב שהועדה צריכה לדחות את הדעה שזוהי טנקציה לטוב לכדוק את התוצרת מוטל לא נתקיימו ההוראות.

הו"ר ב. אבניאל:

אני מציע לנוסיף לטעיף זה שני דברים - פירוט הנימוקים לטירוב את התוצרת, והמליצה "עד שיחוקן". על ידי כן אנו מונקים עשיית טול גם מהמליצה וגם מהייצוא.

אבל אודק מר אלמוגי, שחייבים לתת הגנה כל ימיה גם למבקר. נניח שהמבקר בא לבדוק והמליצה דוחה אותו כלך ושוב. אני מניח שיכולים להיות נימוקי כניה בגלל סודות מסחריים. אבל יכולים להיות גם מקרים של רשלנות או ראון לא טוב. במקרה זה צריך לנקוט בטנקציות בגר המליצה. אני מקווה להבטיח את העבור והמדינה, אבל גם את הפרט. ולכן אבקש מהיועצים המטפטיים למאור נוחה שיגן גם על נציג המדינה.

מר גלאט:

אני מוכן להציע את הנוסחה: "המבקר רשאי לבטל את ההודעה אם הוא שוכנע ששי-קיומה של תקנה חוקן על ידי האדם לא קיימה."

הו"ר ב. אבניאל:

בנרטה של מר צופן נאמר אותו דבר, בלי המלה "שוכנע".

מר גלאס:

ע"ן זו ישלח לל ניגוח, אלא שאלה לל ויכוח
בשעת הבדיקה. כי אם הודעה נתנה אל הנצי, יתחיל הויכוח כשעה יח חורה מובאת לנמל. ואז אני חושב יותר טוב לחליב את המבקר לטל את ההודעה או הוכח לשביעת רצונו להציג תיקן את המיונות.

היו"ר ב. אבניאל:

אני מציע ליועציה המלפפטייט שינסחו את העיף בהתאם לפורמולה: את את תוקן, בלי המלה

"שוכן".

ב. אבניאל:

אני מציע לטייג זאת בזמן מטויית.

ש. לורט:

א י חושב למר גלאס אודק, ואתן דוגמה: משלוח לל עופות מוקפאין לחו"ל, צריך לבדוק את כל התרנגולות אינן מתות. יש ע"ן למבקר אפשרות לבדוק זאת בבדיקה מוקדמת ולא רק בנמל, זה מסכן את כל הייצוא. והמליח "עד יתוקן" לא יוסיפו ולא כלום, כי משלוח פגום זה ישלח והוא יתקן את הדבר לגבי המשלוח הבא.

היו"ר ב. אבניאל:

הרי מדובר על אותו משלוח. אני טבור שהודעה לא תתנגד או היועציה המלפפטייט ימארו נוסח המאפשר סנקציות נגד מייצא שמכביד ללא סיבה על המבקר.

כן אני חושב שהודעה מקבלת את האצתו לל מר פרוינדביחט לתעודת בריאות.

מר גולטגלד:

דבר זה מובטח בתקנות.

היו"ר ב. אבניאל:

אשר לעיף 7(ב) אינני מכין מה פירושו של המליח "או אירע המקרה ללא בנוכחות המיקר".

מר גלאס:

אם הדבר מתגלה חוץ כדי בדיקה, על המבקר להודיע למיניא בו במקום. אבל יכול להיות שעל אי-קיוו התקנות נודע למבקר על ידי בדיקה. זה יכול להיות במקרה שהמבקרית מתחלפית או עקב תפיסה מטרחית.

ש. פרלשטיין:

האם במקרה שמישהו מסר לו על אי-קיוו התקנות, הוא יתן הודעה מבלי ליבדוק בעצמו?

מר גלאס:

למעשה הכוונה היא לכן, שהמבקר נוכח במקום שהתגילה בתקנות קיימת זמן רב לפני כן.

ש. פרלשטיין:

אם כן, צריך להוסיף את המליח "וביקר במקום".

מר אומן:

יתכן מקרה שאריך להקפיד בשר בהקפאה מהירה. התוצאה לא מראה את הבשר עבר הקפאה מהירה או לא. המבקר אינו נמצא בבית החרושת באותו מעמד. הוא רואה את הסחורה רק בסיומו של תהליך ההקפאה. ואז נודע לו בכח החרושת שבאותו יום היה קלוקל המכונה ולא הקפידו את הבשר בהקפאה מהירה אלא אטית. לכן בא טעיף זה.

מר גוטגלד:

סעיף 7(ב) בא רק לטובת היצואן, כדי להבטיח שהוא לא יעמוד במצב שאינו יודע מה גורל תוצרתו. במקרה של סירוב למדוק את התוצרת, על המבקר להודיע על כך לבצל התוצרת מיד, ואז הוא יכול לפנות לוועדת ערר. אילו לא סעיף 7(ב) יכול היה המבקר לפעול באופן שרירותי, כלומר - להודיע לו על הסירוב רק כעבור זמן.

י. רוזנברג:

אני בעד סעיף 7(ב) ומתנגד לכל מחיקה, כי הוא מבטיח שבמקרה של סירוב לבדוק, חמטר ההודעה

מיד.

ט. בז'רנו:

אינני חולק על טענתו של כולו, אך אני
אחד אינו יכול להסביר לנו למה הוא בא.

ז. זורע:

במקום המליץ "לאחר נודע לו", אני מציע
לכתוב את המליץ "בין המצא שהמקרה אירע
בנוכחותו של המבקר ובין שאירע ולא בנוכחותו".

היו"ר ב. אבניאל:

אבל הוא צריך לבדוק ולמצוא, ולא לאמון על
ידיעות.

פ. פרלשטיין:

אני מציע שהטיפוס של טעיף 7 (ב) ינוסח כולקמן:
"לאחר נודע לו עליון ונדק את נכונותו".

מר גלאז:

הצעה זו אינה במקומה, כי טעיף 7 (ג) דן
רק במועצת מתן ההודעה, ובמקרה זה חליט הכללי
המקובל על החוק האדמיניסטרטיבי, שאריכה להיות למבקר יובה טבירה
למתן ההודעה.

ב. אזניה:

אני טואל: האר המליץ "בהקדמת טביר" אינן
מכסות גם טעיף 7 (ב)? לפי דעתי אפוד למחוק
את הטיפוס של הטעיף ואז אין צורך בכל הויכות.

היו"ר ב. אבניאל:

בפנינו יתני הפירוט: האחת למחוק את הטעיף
של טעיף 7 (ב) והלניה לקבל את הנוסח שהציע מר
פרלשטיין. אני חבור ששתי האפשרויות מונעות את הפיראה וצנו רוצים למנוע
במקרה זה.

הנחלט לקבל את הנוסחה שהוצעה על ידי מר פרלשטיין: "לאחר
שנודע לו עליו ובדק את נכונותו".

היו"ר ב. אבניאל:

אנו עוברים לטעיף 8 - "ועדות ערר".
(קורא את הטעיף).

אני רוצה להציע תקון לטעיף זה. כמה נסיונות
אל עבודת ועדות הערר בחוק ייצוא תוצרת מן הצמח הראו, כועדות הערר המורכבת
משופט, מקיד אחד ממשרד החקלאות ופקיד יוני ממשרד החקלאות, יוצרים מצב
של שניה נגד אחד, ובמקרה שהלניה רוצים לוותר לשופט, הם עושים זאת מראונת
להיות אדיבית.

לכן אני מציע שנחליט כי ועדות הערר תהיינה
של 3 או אנטי עבור או 3 שלפחות שניה מהן חייבין להיות אנטי עבור.

מר גוטגלד:

דבר זה טוטה מן המקובל, כי בדרך כלל זה ערו
אדמיניסטרטיבי. אין כאן ענין של פוליטיקאלא
כאן בודקים את נכונות החלטה של המבקר. כך שאינני רוצה כאן מקור ליתף
נציגי עבור. לעומת זאת הצענו ועדות מייצאות להתקנת תקנות, ויש הבטחנו
רוח לנציגי עבור.

היו"ר ב. אבניאל:

אני מאד חמה לגישה הגיון שלטונית כזאת, כי
לי נדמה שועדת הערר היוסבת לבדוק החלטה
על סירות ייצוא בטכות של 30 אלף דולר, אינה דבר של מה בכך. 3 מקידי
ממילה מאותו משרד יקבעו שפקיד אחר מאותו משרד נהג בדרך.

ז. זורע:

מהו הנוהג לגבי הבקורת על סרי הערר, האם
יש ועדות עבוריות או מועדות?

מר אזני:

במשך 8 שנים אני מנהל את הגנדה לצנו רק
פעמיני בועדות ערר, לכה הרוב הם מקידי.

י. רוזנברג:

הערר איננו יל החלטת המבקר אלא על החלטת המנהל. זה מחזק את טענתו של היו"ר, כיוון שוועדת הערר אינה מקבלת ערעור על המבקר שהוא פקיד לא כל כך גבוה, אלא היא יריכה להחליט את המנהל צדק, והמנהל הוא פקיד * גבוה, והענין אינו ענין אדמיניסטרטיבי. לכן הייתי מציע שיהיו הוועדה יוני אנשי צבור.

ב. אזניה:

את זו ועדת 3 יצוג של פקיד אחד אינו מייצג. אבל הרכב של שופט, איש צבור ופקיד, אינו מייצג את אינטרס המדינה. לכן אני מעלה את המחשבה להקים ועדות ערה בנות 5 אנשים, ואז לא איכפת לי שיהיו בהן 3 אנשי צבור ושני פקידים.

ש. שורק:

לי נראה שבהרכב של 3 ארין להיות שופט, איש צבור ונציג המירד.

ש. מרלשטיין:

מסעיף 9 מתברר של החלטה של המבקר בא ערעור מוקדם לפני המנהל, ורק את המנהל מורה לסכל את הערעור הוא צובר לוועדת הערר. לכן הערעור הוא על המנהל ולא על המבקר. ומשום כך אין זה ראוי פקידים ליוויו מטרד יהיו ועדת ערר לגבול המנהל. לכן אני מקבל את הצעת מר שורק שההרכב יהיה: שופט, איש צבור ופקיד.

ג. זושק:

אני מציע שיהיו שופט, איש צבור ופקיד. במקרה כזה, לא צריך להיות יותר מאשר נציג אחד של המירד. אני רש מציע שאיש הצבור יהיה בעל נסיון בחקלאות. ואשר לשופט, איננו חושב לזה מלפני, כי מספר השופטים במדינה הוא מוגבל. ולכן אני מציע עורך דין במקום שופט.

מר גלאט:

אני מפנה תשומת לבכם למסעיף 9(ד). מסעיף זה נזכר שהוועדה חפטיה ללוטין, היא תחליט על מה לתרצה להחליט ובלבד שתחליט במסגרת החוק. היא אינה מוגבלת לשיקול אחד - האם ההחלטה של המנהל מתקבלת על הדעה או לא, היא חייבת להחליט כאילו היא ביצמה היטה המבקר.

אשר להרכב הוועדה, את הוועדה לא תהיה מורכבת מנציגי המירד, נצטרך לנסל מסעיף (ג), כי האיש שנמצא מחוץ למסגרת של ירי או הוועדה או חבת, הוא יכול להביא לידי כך שכל החלטה של המבקר תחבט.

מבחינה עניינית נדמה לי שוועדת הערר אין מקום לשופט. זה ענין כל כך ספציפי ושכני, עד שאני משופט את שופט יוכל להכניא הוועדה.

היו"ר ב. אבנר ל:

אני רוצה להוועדה כולה תמימת זעית שאנו חייבים לקבוע, שוועדת הערר תהיה מורכבת מני אנשי צבור ומקצוע, את זה נציג החקלאות או עו"ד, זאת אנו מאירים לקביעת הוועדה, ורק אחד מפקידי המנהל. ולכן נבקש את היועצים המיפטיים לנסח את מסעיף ברנח זו.

מה שנוגע להערות הנכונה של מר גלאט, שבמקרה זה אמר לעשות הכבדות וטבוטג'ה, כאשר נגיע למסעיף (ג), נמצא אפירות למנוע זאת.

י. רוזנברג:

אני מציע שהנוח יהיה כולקמן: ועדת ערר של שלושה שרק אחד מהם יהיה פקיד המירד.

ב. אזניה:

אני שומר לעצמי זכות התליגות.

היו"ר ב. אבניאל: אנו עוברי לטעיף 9 - "ערר על הליטת המוקר"

אני מקבל את כל הטעיפות מרש לטעיף (ה),
וכן אני מציע להכניס את הטיפא הנאה: יש להודיע לאדם שהערר מתקיים
תוך זמן סביר, כדי הוא יוכל לזעזע על כך. אני מבקש את היועצים המלפפים
לנסח את הטעיף בהתאם לכך.

נניח, אני מוכן לחפש נוסח, בעקבות עבודתו
של גלאס, מתאיר לטעיף (ג) לימוע אפירות של טובת.

מר גלאס: אני מתקן וביחס לטעיף 8 החלטת הוועדה היא,

לביין חברי ועדת הערר לא יהיה יותר מאחד

מאוכדי מרד החקלאות.

היו"ר ב. אבניאל:

האם מטפיק למתוך 3 חברי ועדת הערר יהיה רק
אלי אבור אחי, והאם לי ידי כך לאנו מונעים
מאותו מרד אני נציגים בוועדה, זה מטפיק כדי להבטיח אותו דבר לאנו רוצים
להבטיח?

ג. לוקר: אני חושב יצריך להיות רק נציג אחד של המס לה.

היו"ר ב. אבניאל:

אני הבינותי שיהיה נציג אחד ממרד החקלאות
ומוני ימנה השר מתוך רשימה של אנשי ענף,
אם רוב הוועדה מקבל את הנוסח של מר רוזנברג, ההתחזקות תהיה לאבניאל
ולמר לוקר.

ד. פרלמטין:

אנו זמננו לא יתכן התקידות של אותו מרד
תפסוק על החלטותיו של פקיד מנותו מרד. את אנו
אומרים שמאותו מרד יכול להיות חבר בוועדה רק אדם אחד, זה עונה על השאלה.
ולכן אני חושב שהנוסח של מר רוזנברג הוא בטוח.

היו"ר ב. אבניאל:

אני כן, אני עומר לעצמי זכות התייגות לטעיף 8.

ב. אזניה:

בכדי למנוע ה טחיגות אני מציע לנסח את
טעיף 3 מדלקמן: יש החקלאות ימנה ועדות ערר
של 3 ללא יותר מאחד מהם יהיה ממרדו ולא פחות מאיש אבור אחי.

הנוסח הנוצע על ידי מר אזניה - נתקבל

היו"ר ב. אבניאל:

אני בכל זאת עומר לעצמי זכות התייגות, אבל
אינני בטוח שאעמוד בה.

היו"ר ב. אבניאל:

אנו עוברי לטעיף 10.

אני חושב לאנו ככל זאת חייבים לקבוע את
האגרה.

ד. פרלמטין:

אני מציע שהאגרה לא תעלה על 10 לירות.

מר גלאס:

אני מציע ללא תעלה על 50 לירות, כדי ישנה
מקרינו הווצאות בדיקה של מלוח מסוייט עלויות
לעלות עד 50 לירות.

הוחלט לכרוב: "אגרה ללא תעלה על 50 לירות".

היו"ר ב. אבניאל:

אנו עובדיה לטעיף 11.

ז. פרלשטיין:

אני מאיע לכחוכ, אבור יצרני התוצרת מן החי יהיו לא פחות מחמליה אחוז.

ט. הד'רנו:

נדמה לי לטעיף זה מבביל את הער למנות אנטי רק מצבור היצרנים והמסווקים, ואלנו יכול למנות אנו ים מבין אנו ל המדע.

היו"ר ב. אבניאל:

בועדה זו חילינו להמאצ גם הנוגעים בדבר, בין אם אלה המסווקים ובין אם אלה המייצאים. מר פרלשטיין מאיע שהם יהיו לא פחות מחמליה אחוז. נציגי הממשלה מוכנים לקבל זאת. אבל אחרי המליצה "עובדי המדינה" תמער להוסיף "אנו אבור" ואלו יכולים להיות גם אנטי מדע.

ז. פרלשטיין:

איננו שולל את גישתו של מר בד'רנו לגבי אנטי מדע. אבל הם אינם יכולים לבוא במקור 50 האחוז של אבור היצרנים.

הוחלט לקבל את הנוסח שהוצע על ידי מר פרלשטיין: כחצי חברי הועדה יהיו מצבור יצרני התוצרת מן החי, ומחציתם מעובדי המדינה ואנטי אבור.

היו"ר ב. אבניאל:

אנו עובדיה לטעיף 12.

כאשר דנו בטעיף א' עוררנו טחי נקודות התובעות את תיקונן גם בטעיף זה. ראשית, הטר אינו יכול להתקין הורחה מסוימת לגבי איזור מסויים ואיזור אחר לא, אלא את זה נובע מטיקוליים אוביקטיביים.

שנית, טעיף 2 נוהן לטר אפשרות לקבוע למי מותר לאסוף את התוצרת מן החי. זה טעיף חמור מאד. ישנן מושבים של עולים חדשים, שבהם אין רשות כניסה לאסוף את התוצרת אלא לתנובה. והנה נמצאו במושבים אלה מספר אנטי להתקשרו עם מסווקים פרטיים ורצו לעקוף את תנובה. תנובה היתה עולה אתם חוזה ומטילה עליהם קנס. אבל המטיב, או לאזיה מערים על תנובה או יהיה כדאי לו לשלם קנס ולשווק על ידי מסווקים פרטיים. טעיף זה נוהן אפשרות הידי הער לומר, שבאיזור מסויים מותר לאסוף את התוצרת רק ל"טנא" ובאיזור אחר רק לתנובה. איננו חושב שאנו רוצים לתת גושפנקא חוקית לכך. כל עוד העבר מתנהל על יסוד התחרות הפטית, ליי ולחץ נגדי - אין לנו ברירה. אבל לתת לזה גושפנקא חוקית, איננו רוצה. ולכן אני מבקש שנמצא חרופה שחמנע דבר זה. אני מוכן להניח שמאיעי החוק אינם מתכוונים לכך, אבל זה פותח אפשרויות לכך.

מ. אדלמרט:

החוק כשלעצמו, כוונתו היט טובה. שר החקלאות רוצה להטדיר את אסוף התוצרת, זאת אומרת לקבוע טעיף התוצרת יהיה בזמן ובתנאים המתאימים לייצוא. אבל לרשות הממשלת בתנאים שלנו ישנן אפשרויות בלתי-מוגבלות. אם במושב מסויים נמצאים אנטי הרוצים לשווק תוצרתם על ידי משווק מסויים המוכר על ידי משרד החקלאות, הרי שר החקלאות פרטם תקנה, שהכפר כולו חייב לשווק על ידי משווק אחד. על ידי כך מעמידים את החקלאים בפני מצב קשה, ומונעים ממנו את הטובסידיות. ואנו יודעים ששום ייצוא איננו אפשרי בלי טובסידיה. במושב ינון עד היום חלק מהחקלאים אינם מקבלים שום תמיכה מהממשלה. הם חקלאים טובים, יוצרים הרבה תוצרת ואינם יכולים לשווקה כי הם אינם מקבלים טובסידיה מהממשלה.

ש. שורר:

הבעיה שצוררו כאן חברי הכנסת אולמרט ואהניאל היא בעיה. אבל היא אינה נובעת מטעמי זה. לעת עתה אין מושב איננו מייצא. בייצוא עוקים וייטונאים, ויש היצר של חלוקה בין הטיטונאים. בייצוא ביצים יש חוזר מטוייה לתנובה, חוזר מטוייה ל"שנא" וחוזר מטוייה ל"עמיר". ועד כמה יודוע לי, הדבר נעשה מתוך הבנה הדדית.

ואשר לחקנות אשר החקלאות יכול להתקין, הרג היא בארץ להבטיח את הייצוא. ואם זברו כאן על הגבלת איזוריה, הרג הכוונה היא להבטיח שתוצרת מן החי תוכל להתחרות בטווקי חוץ. אם, למשל, יש איזור מטוייה בהם האפרוחים חוליים במחלת ניוקסט, הרג יש לאסור על יצוא אפרוחים מאזוריה אלה.

מר גוטגלד:

אני מאמין לזיריו של מר שורר, שהבעיה שצורר היו"ר אינה נובעת לחוק זה. אם הרג רוצה לכוון בשרירות ולסלול מחלק מהחקלאים פרמיות או טובסידיות, הוא יכול לעשות זאת ללא במסגרת חוק זה. ואז הויכוח יהיה במסגרת חרות לגמרי, במסגרת בית הדין העליון. טמכות זו א נתנה ליר רק כדי להימנע מהתוצרת מן החי ויכול לעמוד בהתחרות בטווקי חוץ.

אשר לטעין (7)12 הידונה היא בעיקר למחלות ומגפות.

ב. אזניה:

ברור שהשאלה שצוררו אולמרט והיו"ר היא בעיה לקיימת בויכוח. אינני יודע אם היא קיימת במציאות. ואינני רוצה לקבוע ברגע זה יום דבר. אולי גם את היא קיימת, אינני יודע איך נחלב את שתרונה במסגרת טעין (2)12. אבל לגבי טעין (7)12 נראה לי שאשר להגביל את הטמכות ביחס למחלות ומגפות, כל התמיות של הצוררות היא מבהילה, את רוצים להבהיל.

מר גלאט:

אפשר להוסיף זאת.

ש. פרלסטין:

הצעתו של מר אזניה נראית לי, אבל אני חושב שיחד עם זאת יש לתת אפשרות של ערעור לוועדת הערר למחוח לגבי טעין (7)12.

מר גלאט:

אני חושב שבנקודה מטויימת אוכל להרגיע כמה מהמתורכחים, וזה בנוגע לשאלת יצירת מונופולין. בענין זה פסק בית הדין העליון לפני 4 שנים, שבדרך כלל חקיקת משנה אין ליצור מונופולין, אלא אם הדבר נאמר במפורש בחוק.

מה שנוגע להצעת מר פרלסטין לתת זכות ערעור על תקנות שמחקין שר החקלאות בפני ועדת הערר, הרג היא אינה מתיימרת על המוטגים הקונסטיטוציוניים שלנו. הכנסת מעניקה לרשות המאבצת את הטמכות לחוקק בעצמה, או שהיא מטייגת את הדבר על די טטום מטוייה, שהוא - אשר כל ועדה פרלמנטרית. אצל לא קרה שגוף שאינו אחראי לפני הגוף הפרלמנטרי העליון יכול להתערב במעטי החקיקה.

מר אופן:

אנו נזקקים לעבודתנו לכל הירטיט הנזכרים בטעין 12. בדיג, למשל, אנו זקוקים להגבלה לגבי אזוריה וגיליה מטויימיה של דיגים. בענף ההדרים אנו זקוקים להגבלה ביחס להתחלת הקטיף והאריזה. לכן תקנות אלו הן תקנות טכניות גרידא.

הוא הדין לגבי טעין (4)12 המכוון לעובדיהם לפני שנתיה מצאנו שבין הבחורות העובדות בבירור פרץ ההדר יסוף בתורות שהן מיוונות לצבעיר, וכתוצאה מכך אינן רואות את הכתבי של זבוב יו-התיטונ. אולם אין לנו שום אפשרות חוקית להוציא אותן מהעבודה. לכן אנו רוצים להסדיר את הדבר בחוק זה. טעין (7)12 מכוון רק למחלות ופגעים ולא לשור דבר אחר.

היו"ר ב. אבניאל:

אני רוצה לנסות לטכנ, אם כי אינני בטוח שבטעיף אחד הטיכונ יתקבל על דעת כולה. אני מניח שכונות הטעיף הן נורות וכונות, אבל אנו חייבים ומציאות מסוימתם ולא תמיד הפטי הטר או פקיד מסויים מהטקעות מסוימות. והנטיין מראה, שלעומי קרובות אנו מוצאים למתחת ידינו חוקים שלא נתנו מספיק את דעתנו כדי לטייג אותם מפני כל אפשרות שהמצאות ממזיזה בפנינו. זה תוצאה מכך שאנו מדינה אעירה וכנות אעירה, אבל זה אינו אומר אנו איננו צריכים להסתדל לעציות זאת.

לכן אני מציע לומר בטעיף 12 7: "ובלבד שכל גוף הפועל לפי תקנות אלו, לא יוצא מכלל זה".

ט. שורש:

אני מציע להקדיש את טעיף (4) לפני טעיף (2) ובו לומר שיש צורך ברטיון כדי לעטוק בייצוא תוצרת מן החי. ולאחר מכן יבוא הטיפא של טעיף (2) - ובלבד שכל העל רטיון יוכל לעטוק בייצוא.

היו"ר ב. אבניאל:

אינני מתנגד להצעה זו, אבל לדעתי יותר האינוני טעיף (4) יבוא אחרי טעיף (2). אני טבור שכל החבריה יכוליה להתאחד מסביב להצעה זו ונטאיר ליועציה המספטיים את הניסוח.

ז. פרלמטיין:

אני מציע שלפני טעיף 2 נוטיף ת המליים כדי לאטוף תוצרת מן החי יש צורך ברטיון, ויכול לעטוק בזה רק מי שיט לו רטיון.

היו"ר ב. אבניאל:

אני חושב שאנו יכוליה להתאחד על הנויות: תבלבד שכל גוף הפועל לפי תקנות אלו וקבל רטיון בהתאם לטעיף (4) - לא יוצא מכלל זה.

מר גלאט:

לצערי אני רואה שלא הצלחתי לטכנע את היו"ר, ליצירת מונופולין על ידי מעטה חקיקה תוך כדי שימוש, כביטול, בטמכות שנתן בחוק, היא בלתי חוקית. אבל אני מוכן לנטח את הטעיף בהתאם לטיכונ ואני רוצה הסתיגות בנדון זה לטר המספטיים.

ב. אזניה:

מר גלאט טען טענה בעלת משקל רב. אני בחוק אחד נגיד שמותר לכתוב בתקנות - והנוסח אינו חשוב - שבלבד לא תהיה הנליה, זאת אומרת שבכל חוק אחר זה יהיה מותר.

היו"ר ב. אבניאל:

אפשר להשמיט את המלה "ובלבד". ואז הנויות יהיה: כל גוף או יחיד הפועל לפי תקנות אלו וקבל רטיון, רצאי לפעול בשטח הנדון. הנוסח המספטי המדויק יומצא לנו על ידי היועציה המספטיים.

ט. שורש:

במקור המליה "כל גוף או יחיד", אני מציע לכתוב: כל העוקים בייצוא.

היו"ר ב. אבניאל:

אני מוכן לקבל זאת.

נתקבל הנווח שהוצע על ידי היו"ר ב. אבניאל

הסתיגות לטר המספטיים

היו"ר ב. אבניאל:

בזה אנו מסיימיה.

הישיבה נעולה.